



**ROZSUDOK**  
**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladika a sudcov JUDr. Jozefa Kolcuna a JUDr. Oľgy Trnkovej v právnej veci žalobcu **P. S. - S.**, súkromného podnikateľa, B., zastúpeného JUDr. Mgr. S. D., advokátkou v B., proti žalovanému **P. M.**, bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. H. B., advokátkou v B., **o zaplatenie 399 768,- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12 C 5/2001, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. januára 2007 sp. zn. 16 Co 253/2006, takto

**r o z h o d o l :**

**Z r u š u j e** rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. januára 2007 sp. zn. 16 Co 253/2006 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

**O d o v o d n e n i e**

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 28. júna 2006 č.k. 12 C 5/2001-353 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 240 098,- Sk spolu so 17,6 % úrokom z omeškania od 15.12.2000 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 24 583,- Sk JUDr. E. K., advokátke, do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Konanie o zaplatenie sumy 39 621,- Sk zastavil. Zamietol návrh o zaplatenie sumy 120 049,- Sk. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Banská Bystrica sumu 2 400,- Sk do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 176 ods. 1, 2, 3 Zákonníka práce, § 96 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 256 ods. 2 Zákonníka práce. Uzavrel, že žalovaný zodpovedá za schodok vzniknutý v predajni žalobcu. Zodpovednosť žalovaného

vyvodil z dohody o hmotnej zodpovednosti. Na strane žalobcu zohľadnil spoluzavinenie v jednej tretine, keď plne nezabezpečil v predajni pracovné podmienky z hľadiska spoločnej hmotnej zodpovednosti.

Návrh žalobcu zamietol v rozsahu jednej tretiny zo žalovanej sumy 360 147,- Sk, t.j. po sumu 120 049,- Sk. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal späť návrh o zaplatenie sumy 39 621,- Sk, v tejto časti konanie zastavil (§ 96 O.s.p.).

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 11. januára 2007 sp. zn. 16 Co 253/2006 zmenil rozsudok okresného súdu, pokiaľ bola uložená povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 240 098,- Sk spolu so 17,6 % úrokom z omeškania od 15. decembra 2000 až do zaplatenia tak, že v tejto časti návrh žalobcu zamietol. Vo výroku o trovách prvostupňového konania rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania 160 245,- Sk v lehote 3 dní, na účet právnej zástupkyne žalovaného JUDr. H. B.. V nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu sumu 2 400,- Sk, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy odvolacieho konania 50 820,- Sk, na účet právnej zástupkyne JUDr. H. B., v lehote 3 dní. Svoje rozhodnutie odôvodnil, tým, že žalobca nepreukázal existenciu ani jedného zo schodkov, ktorých zaplatenie si žalobca uplatnil a ktoré bol žalovaný povinný vyúčtovať. Poukázal, že v predmetnom období od vzniku pracovného pomeru žalovaného v predajni pracovali viacerí pracovníci, čiže nebolo možné uzavrieť, že za schodok zodpovedá iba žalovaný. Od predajne mal kľúče žalobca ako aj jeho syn a žalobca žalovaného náležite nekontroloval. Uviedol, že aj keby eventuálne schodok v predajni vznikol (jeho existenciu krajský súd spochybňuje) žalovaný by sa zo zodpovednosti vyvinil v podstatne vyššom rozsahu, práve pre spoluzavinenie žalobcu. Preto v napadnutej časti rozsudok okresného súdu zmenil a návrh navrhovateľa zamietol.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu, resp. alternatívne zrušil i rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že v konaní došlo k vadám konania podľa § 237 písm. f/ a g/ O.s.p. a konanie je takisto postihnuté inou vadou. Uviedol, že odvolací súd nevykonal žiadne iné znalecké dokazovanie, ktoré by vyvrátilo alebo nevyvrátilo závery znaleckého posudku Ing. J. Č.. Takisto nie je správny záver, že by sa výsledky inventúr

v dvoch predajniach zlučovali, nakoľko takýto záver nevyplýva z vykonaného dokazovania. Nesúhlasil, aby nebolo objasnené ako schodok vznikol, pretože oba inventúrne rozdiely boli v znaleckom posudku (ako aj vo vyčíslení inventarizačných rozdielov z 4.8.2000 rozdelené osobitne na inventúrne rozdiely v tovare a na rozdiely v hotovosti. Pochybnosti odvolacieho súdu o údajných nedostatkoch oboch inventarizácií uvádzaných v odôvodnení rozhodnutia nie sú opodstatnené a nevychádzajú z dôkazov vykonaných v prvostupňovom konaní. Uvedené vyčíslenie inventúrnych rozdielov prevzal žalovaný 4.8.2000 bez námietok. Žalovaný nevyvrátil žiadnym dôkazom zistené inventúrne rozdiely na hotovosti, čím sa odvolací súd nezaoberal a správnosť potvrdilo znalecké dokazovanie. V tomto smere namieta nepreskúmateľnosť a neurčitosť rozhodnutia krajského súdu ako aj to, že nevykonal nové znalecké dokazovanie a výsluch znalca. Uviedol, že závery odvolacieho súdu spočívajú na nesprávnom právnom a skutkovom posúdení veci a postupoval v rozpore s ustanovením § 153 O.s.p. Navyše odvolací súd ho nepoučil o jeho práve uplatniť námietku zaujatosti voči sudcom, ktorí prejednávali a rozhodovali vec v odvolacom konaní.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu žiadal dovolanie zamietnuť a priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že toto rozhodnutie treba zrušiť.

Dovolací súd z obsahu spisu a z obsahu námietok dovolateľa mal preukázané, že tieto sú dôvodné.

Porušenie ustanovení v dokazovaní tým, že súdy vôbec nezistovali skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci, hoci boli tvrdené a na ich preukázanie boli navrhnuté dôkazy, spôsobuje inú vadu v konaní.

V danej veci nemožno prehliadnuť, že žalovaný mal uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti od ktorej neodstúpil, žalobcu neupozornil na nedostatky v prevádzke, ale je pravdou, že žalobca žalovaného ani nekontroloval. V neprospech žalobcu je tá skutočnosť, že

od prevádzky mal kľúče on sám, ako aj jeho syn, ktorý mal brať tovar v neprítomnosti žalobcu, ale aj tá skutočnosť, že v čase ich neprítomnosti tam pracovali iné osoby. Pokiaľ odvolací súd uviedol, že žalobca nepreukázal schodok a túto spornosť konštatoval oproti opačnému právnemu názoru prvostupňového súdu, mal tieto okolnosti preukázať opakovaním alebo doplnením dokazovania, resp. nariadením ďalšieho znaleckého dokazovania.

Navyše tieto pochybnosti odvolacieho súdu vyplynuli pokiaľ ide o výšku schodku, ale i pokiaľ ide o zavinenie žalobcu a žalovaného.

Záveru odvolacieho súdu, bez vykonania ďalšieho dokazovania, s poukazom na dôvody rozhodnutia sú zatiaľ predčasné a teda nesprávne. Rozhodnutie odvolacieho súdu je v tomto štádiu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ale i pre pochybnosti v konaní, s ktorými sa nevysporiadal a preto dovolaciemu súdu neprislúcha v danej právnej situácii oprávnenie posúdiť rozhodnutie z hľadiska vecnej správnosti.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že bol v danej veci naplnený dovolací dôvod uvedený v § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Konkrétne námietky dovolateľa uvedené v dovolaní sú preto dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 30. septembra 2008**

**JUDr. Martin V l a d i k, v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: